

บทที่ 1

บทนำ

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าในการเลี้ยงสุกร เพื่อให้ประสบผลสำเร็จและได้ผลกำไรสูง ต้องมีปัจจัยหลักที่สำคัญ คือ พันธุ์สัตว์ที่ดี การจัดการฟาร์มที่ดี และอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพดี ซึ่งต้นทุนการผลิตสัตว์ส่วนใหญ่จะอยู่ที่อาหารสัตว์ 70 – 80 % ซึ่งนับว่าสูงมาก ดังนั้นถ้ามีการจัดการในด้านคุณภาพอาหารสัตว์ไม่ดีเท่าที่ควร หรือโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ อาจทำให้ผู้เลี้ยงสุกรประสบความล้มเหลวหรือขาดทุนได้

ปัจจุบันประเทศไทยเลี้ยงสุกร โดยทำเป็นเชิงการค้าหรือธุรกิจมากขึ้น และมีการแข่งขันกันสูงมากในอุตสาหกรรมการผลิตเนื้อสัตว์ ทั้งในด้านการปรับปรุงสมรรถภาพการผลิต คุณภาพซาก และคุณภาพเนื้อ จึงได้มีการนำสารเสริมหรือสารปรุงแต่งมาผสมในอาหารสุกรมากขึ้น เช่น สารเบต้าอะโกนิสต์ (β -agonist) หรือสารเร่งเนื้อแดง โดยสารในกลุ่มนี้ได้แก่ Cimaterol, Clenbuterol, Ractopamine และ Salbutamol ซึ่งกลไกการทำงานของสารกลุ่มนี้จะคล้ายคลึงกับการทำงานของฮอร์โมน Epinephrine และ Norepinephrine โดยสามารถกระตุ้นการสลายกรดไขมันอิสระออกจากเนื้อเยื่อไขมัน และเพิ่มการสังเคราะห์ และสะสมโปรตีนในซากสุกรให้สูงขึ้นได้ (พันทิพาและคณะ, 2541) ซึ่งสารนี้โดยทั่วไปใช้ในการรักษาผู้ป่วยที่เป็นโรคหอบหืด และช่วยขยายหลอดเลือด แต่ถ้านำมาใช้ในการผสมในอาหารสุกร พบว่าจะทำให้สุกรมีความเครียดสูงขึ้น การเผาผลาญพลังงานสูงขึ้น และเร่งให้มีการสังเคราะห์ และสะสมโปรตีนสูงขึ้นด้วย รวมทั้งทำให้มีการสะสมเนื้อแดงมากขึ้น แต่การใช้สาร β -agonist ในปริมาณที่มากและต่อเนื่องกัน อาจมีพิษตกค้างถึงผู้บริโภคได้ ซึ่งผู้บริโภคที่ได้รับเนื้อสัตว์ที่มีสารเร่งเนื้อแดงนี้ในปริมาณมากและต่อเนื่องกันเป็นเวลานาน ๆ จะทำให้การเต้นของหัวใจเร็วขึ้น หรือเกิดการเป็นมะเร็งขึ้นได้ และถ้าถึงขั้นรุนแรงอาจทำให้มีการช็อคตายได้ ซึ่งในภาวะปัจจุบันนี้ยังมีการลักลอบใช้ β -agonist กันอยู่มาก เนื่องจากถ้าเกษตรกรไม่ใช้สารดังกล่าวสุกรที่เลี้ยงจะถูกคตราดลง หรือไม่มีการจับสุกรออกจากฟาร์ม เมื่อถึงกำหนดเวลาขายสุกรได้

ดังนั้นในการผลิตเนื้อสุกร เพื่อให้มีคุณภาพและลักษณะตรงกับความต้องการของผู้บริโภคมากขึ้น รวมทั้งมีความปลอดภัยต่อสุขภาพผู้บริโภคมากที่สุด จึงได้มีการศึกษาถึงผลการนำแร่ธาตุซีลีเนียม ซึ่งอยู่ในรูปของซีลีเนียมคีเลต (Selenium Chelate) เสริมในอาหารสุกรรุ่น – สุกรขุนต่อสมรรถภาพการผลิต และการสะสมธาตุซีลีเนียมในพลาสมา อวัยวะภายใน และเนื้อแดง ซึ่งซีลีเนียมคีเลตนี้จัดเป็นสารที่อยู่ในรูปของอินทรีย์สาร โดยจะเห็นว่าปัจจุบันนักโภชนศาสตร์ได้มีการพัฒนาในเรื่องของอาหารสัตว์มากขึ้น ซึ่งซีลีเนียมจัดเป็นแร่ธาตุปลีกย่อยตัวหนึ่งที่มีความสำคัญ

ต่อสัตว์ ถึงแม้ว่าสัตว์จะต้องการเพียงเล็กน้อย แต่สัตว์ก็จะขาดไม่ได้ เพราะสัตว์จะแสดงอาการเป็นโรครออกมาได้

วัตถุประสงค์การทดลอง

1. เพื่อศึกษาผลของการเสริมซีลีเนียมคีเลตในอาหารสุกรรุ่น – สุกรขุนต่อสมรรถภาพการผลิต
2. เพื่อศึกษาปริมาณการสะสมของธาตุซีลีเนียมในพลาสมา อวัยวะภายใน และเนื้อแดง

ประโยชน์ที่ได้รับจากการทดลอง

ในการศึกษาวิจัยการเสริมซีลีเนียมคีเลตในอาหารสุกรรุ่น – สุกรขุน คาดว่าจะได้รับประโยชน์ในการเพิ่มสมรรถภาพการผลิต และได้ทราบปริมาณการสะสมของธาตุซีลีเนียมในพลาสมา อวัยวะภายใน และเนื้อแดง เพื่อเป็นข้อควรระมัดระวังในการบริโภควัยภาวะภายใน และเนื้อแดงของสุกรต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved